

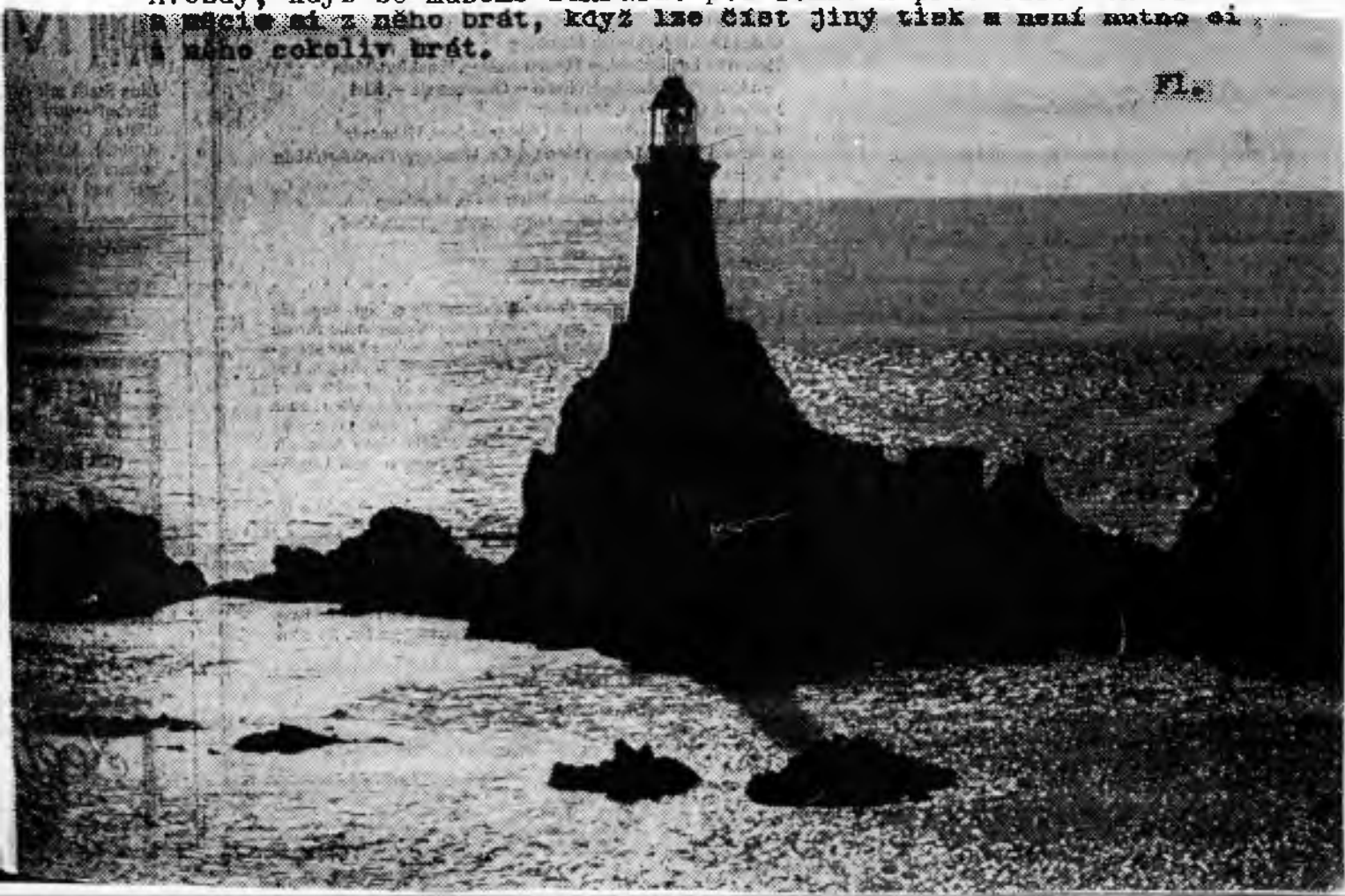
Kurýr 8

Když jsem si napsal na nečisto úvodník k tomuto Kurýru, připadlo mi, že je trochu vulgární. Ne snad proto, že byste si to nezasloužili - ale co kdyby to četl někdo nepovolaný a neznalý situace? A tak jen pár glosů z mého špinavopisu:

- jen málokdo mezi vámi opravdu v životě něco chce a opravdu do toho dupe. Tím nemyslím ty povrchní cíle, jako nevyletět od zkoušky ve škole, či jak přetrpět ještě závěr tohoto školního roku, nebo "dostat" tamtu holku /kluka/ apod.
- vaše duševní činnost zde připomíná v mnohém projevy lidí označovaných v jedné knize či filmu "vegetáci", neboť to jediné co je pro ně charakteristické /jíst, pít, vylučovat/jste schopni plnit téměř pravidelně.
- mám pocit, že jste líní i milovat, neboť to vyžaduje určitou námahu a popření sobeckosti.
- vaše zdecimovanost a zestádněnost brzy dosáhne té míry, že pojem vegeták dostane přídech lichotky.
- pojmy jako angažovanost ve střediskových problémech, spolupráce, zájem o druhé a pomoc druhým se u vás scvrkává do slovních klíšé nebo je pohřbíte pod nános svých vlastních problémů.

Předpokládám, že až to až sem dočtete, trochu se vzbouříte - ale opravdu jenom trochu: co si ten Váša myslí? - pokorně dočtete ostatní obsah, uložíte či odlišíte a život zase půjde dál. Soudím tak podle úvodníku předešlého Kurýra, kde jsem vás napadl méně okatěji a nic. A tak vzhůru do všedních problémů. Proč máme se zabývat velikostí, když je kolem nás tolik malosti? A proč hledět na hvězdy, když se můžeme zahrabat pod zemí? A proč číst Schweitzera a mluvit si z něho brát, když lze číst jiný text a není nutno si z něho cokoli brát.

Fl.

JURO !

Posledně mě překvapila již půlnoc nad dopisem pro Tebe, a proto jsem jej nedokončil.

Zbývá ještě jeden úkol vůdcův, jak jej naznačil náš světový náčelník: "Učiňte z hochů platného člena lidské společnosti."

Dokud člověk jako opice lezl kdesi po stromech, neměl ovšem ponětí o požadavcích společnosti a žil blaženě na vlastní pěst. Co si natrhal nebo ulovil, bylo jeho; neulovil-li, zhynul bídě hladem.

Čím složitějším se stal život lidské společnosti, tím více se stal člověk závislým na člověku, ale v spletnosti života a společenských zřízení sotva pozoruje, kdo všechno denně pro něho pracuje, aby měl vše potřebné k dennímu životu.

~~Dnes~~ Dnes nelze již žít o samotě sám sobě. Nevěř, Juro, té romantice. Jistě jsi četl knihu Walden, kde americký spisovatel Henry David Thoreau popisuje svůj poustevnický život na jezeře Walden. Tam kdesi na konci své knihy se přiznává, že přece jen nelze žít bez civilizace, která přináší mnoho kladného a že člověk není stvořen k životu osamělému. I kdyby se takoví poustevníci sebevýše povznegli, nikdy nemohou udržet kulturu na úrovni, na kterou ji pozvedla společnost.

Je mnoho pravdy v tom, že moudrost najde člověk v osamění. Není to náhodou, že velcí proroci, Kristus, Buddha, Mohamed a jiní odcházeli do pouště, aby pod čistou oblohou a pod zraky mlčenlivých hvězd budovali své systémy. Na koho však při tom mysleli? Na lidi. Pro lidskou společnost je budovali.

Jen společnou prací všech lidí, vzájemným přispíváním a pomocí může se vykonat kus práce pro dobro a na prospěch všech.

Jak by mohl hodinář vyrábět drobný strojek, kdyby musel od rána do večera pro sebe shánět živobytí lovem nebo zemědělstvím, šít si sám oděv, pořizovat nádobí a nástroje atd. - jak tomu bylo před 100 nebo 150 tisíci lety? - Neměl by na to kdy.

Teprve rozdělením práce podle dovedností jednotlivců a vzájemným doplňováním i obětmi vytvořila se dnešní kultura. A věřte, že bude ještě lepší a dokonalejší, že den ze dne bude pěstováno o to, aby každý mohl přispět svou nejlepší hřívnou, ale aby dostal také z té společné práce poctivý a zasloužený díl.

Takovou práci organizuje nějaký společenský řád. Ta celá organizace společnosti je nutná, ať již je dobrá nebo ne. Bez ní by to nešlo a je naší povinností, abychom pracovali na jejím zlepšení. Tak je tomu v životě lidstva a jen prací a usilovnou poctivou prací na pravém místě pro blaho celku může se stát každý z nás platným člověkem.

Musíme dbát každý, abychom se stali v tom stroji kolečkem, které je na svém místě. A to kolečko se nesmí točit tak, jak samo chce, nýbrž tak, jak stroj vyžaduje. I skautský oddíl je takový stroj, v němž ty jsi vůdcem - kyvadlem, které zaručuje pravidelný chod. A ostatní hoši jsou kolečka v tom stroji.

Každý hoch pochopí nejlépe životem v oddíle, že by oddíl bez vzájemné spolupráce nemohl existovat. Uvidí a zkusí na vlastní kůži, že jedině vzájemnou spoluprací a přesným plněním povinností mohou lidé vytvořit něco lepšího. /Kéž by to chtěli pochopit i členové admirality Gemini, možná, že by se to podařilo přenést i na děti - pozn. Fl./.

Ne slovy, ale činy a životem se to děje.

Těsný styk hochů v táboře, kde platí zásada "jeden za všechny a všichni za jednoho", je tu nejlepší školou. Tam pozná každý, že "ulejvák" je vyvrhelem, že se s ním nemůže počítat, že to nejde, aby se lidi stranili práce a nechávali za sebe pracovat druhé. Tam nejlépe poznají, co je to člověk, který žije "na útraty druhých".

/pokračování příště/

Při každém táboření prožijete chvíle, které na vás zvlášt silně zapůsobí a na něž pak dlouho rádi vzpomínáte. Takové jsou třeba večerní táborové ohně. Stany, les i hory se potopily do noční tmy, viditelný svět se zmenšil jen na malý kruh sedátek kolem ohniště, hořící větve ~~stávají~~ praskají a stoupá z nich pryskyřičná vůně. A vy chvíli zpíváte, hraje na kytaru, potom si zas povídáte, plánujete, co uděláte v dalších dnech. Je to všechno jiné než za bílého dne, oheň vás spojuje v přátelský kruh. Táborák je vlastně jakousi malou letní slavností.

Právě tak silným zážitkem je pozorování východu slunce, ale o tom ví málokdo, protože v červenci slunce vychází kolem čtvrté, v srpnu kolem páté hodiny. Musíte vstát ještě o hodinu dřív, kdy na severovýchodě blednou hvězdy a po obloze se rozlévá popelavé světlo. V tuhle chvíli spustí všichni ptáci v lese ranní koncert, tolik hlasů ve dne nikdy neslyšíte. Člověku se nechce z vyhrátého pelechů, od vody se rozlévá noční chlad, tráva je plná rosy, ale když v sobě překonáte lenost, budete bohatě odměněni. Nemusíte konečně chodit na východ slunce všichni, osamělá cesta je lepší než putování v houfu, nerozptyluje vás hovor kamarádů, víc vidíte a slyšíte, můžete líp naslouchat svému vnitřnímu hlasu. A ten neslyšitelný hlas se ve vás určitě ozve, až budete stoupat zešeřelým lesem nad údolí, nepromluví k vám obyčejnými slovy, ale zvláštní ostrou radostí, která vás cele zaplaví. Než dojdete na nejvyšší vrch, odkud je rozhled daleko do kraje, hvězdy zhasnou, jen na východě zůstane třpytivá jitřenka, planeta Venuše. Opřete se zády o strom a budete pozorovat její temné signály, doku se neztratí v sílící záři. Pak se nad obzorem vynoří špička slunce, rychle se sune vzhůru, až najednou je vidíte celé, rudé a nezvykle velké. Jak slunce stoupá, jeho zář zlátně a stále víc oslepuje oči. Za několik minut se už do něho nemůžete dívat, je čas k návratu do tábo-ra. V lese je zas ticho, ptáci přestali zpívat. Cesta stále klesá. Zrychlujete chůzi a pak se dáte do běhu. Na dně údolí je ještě stín, ze stanů se ozývá klidné oddechování, ale vám se nechce zalézt do spacáku, vytáhnete z torny knížku, vylezete s ní kousek do stráně, kam právě dopadly první sluneční paprsky. A tam na pařezu si čtete znovu a znovu Eskymáckou písničku z Kentu, až ji umíte úplně z paměti:

Vzpomínám
na své malé životní starosti,
když jsem s mořským větrem
vyplul v malém člunu
a myslel, že jsem v nebezpečí.
Moje malé obavy
zdály se mi tu tak velké
a velkým zdálo se mi moje úsilí
nepoohlédnout ustavičným strastem.

A přece je jedno
jediné velké:
v chyších podél cest,
na výpravách
prožívat velký den
svítající den
a veliké světlo, které
plní svět.

Východ úplňku je zdánlivě podobný východu slunce, a přece je při něm všechno jiné. Les už spí, jen kdesi v listí cvrčí zelená kobylka monotonní písničku. Měsíc pomalu pluje oblohou, stromy jsou protkané bílými nitkami, vlasy v řece mají postříbřené vršky. V takových chvílích dostane člověk zvláštní náladu, zatouží po novém, lepším životě, po jiných krajinách.

Pro naši partu je úplňková noc malým svátkem. Sedíme někde na skále nebo vestrání nad přehradním jezerem a domlouváme se, co budeme dělat po prázdninách, kam se vypravíme v zimě, kde se utáboříme v příštím roce.

Jestliže budete v lesích právě ve dnech kolem novu, kdy je z měsíce jen maličký srpek, vycházející v ranních hodinách a zapadající brzy zvečera, vyjděte si sami aspoň jednou na noční procházku. Noc má zvláštní kouzlo, i když půjdete po cestách, které za dne dobře znáte, bude to výlet do nových, neznámých krajín.

Takové malé slavnosti znamenají pro každého silný zážitek a stmelují partu. Začali jsme s nimi před léty při táboření, ale časem se tahle tradice přenesla i do školních měsíců. V polovině září jezdíváme do vzdálené obory a ze soboty na neděli tam posloucháme jelení říji. Jeden podzimní výlet konáme ve znamení padajícího listí a přinášíme si domů nejkrásněji zbarvené listy, jaké jsme v lesích našli. Toho dne, kdy napadne první sníh, musíme jít aspoň na půldenní vycházku do polí, sejdem se na náměstí hned jak skončí škola. To je naše slabnost prvního sněhu a současně i první zimní výprava. Vítáme společně zimní slunovrat, v únoru chodíme hledat první květiny, které nám oznamují, že jaro je opravdu nablízku.

Založte ve své tábornické partě podobnou tradici. Táboření tak pro vás přestane být jen prázdninovou zábavou, zvyknete si chodit do lesů se stanem a kotlíkem ve všech ročních dobách. Váš život se změní v řetěz malých i velkých dobrodružství.

Miloš Zapletal - Prázdniny pod stanem

Albert Schweitzer

"Zároveň prožívá myslící člověk nutnost projevit každé vůli k životu stejnou úctu k životu jako vůči svému vlastnímu. Prožívá život druhých ve svém vlastním. Dobro, to je pro něho: Zachovávat život, podporovat život, vyvoje schopný život dovést k nejvyšším hodnotám. Zlo je pro něho: Ničení života, poškození života, narušování vývoje schopného života. To je základní princip mravnosti.

Velkou chybou vší dosavadní etiky je to, že se zabývala jen vztahem člověka k člověku. Ve skutečnosti však jde o to, jak se zachovat ke světu a ke všemu živému, všemu, co vstupuje do okruhu jeho působnosti. Mravný je člověk jen tehdy, je-li mi život, jakožto takový - i život rostliny a zvířete - posvátný a pomáhá-li každému životu, který je ohrožen a v nouzi. Jen univerzální etika pocitu odpovědnosti, rozšířená do prostoru bez hranic, vůči všemu, co žije, je v myšlení oprávněná. Etika vztahu člověka k člověku není něčím samozřejmým, ale jen něčím zvláštním, odvozeným od všeobecného.

Etika úcty k životu zahrnuje tedy vše, co je označováno jako láska, oddanost, soucit, spoluprožitá radost i touha."

Kapitola "Co je úcta k životu a jak v nás vzniká"
z knihy "Z mého života a myšlení" - přepsáno z knihy
"Albert Schweitzer" od E.Wondráka str. 158

Softball

Průpravné hry pro pálkovanou můžeme rozdělit do těchto skupin:

1. Jednoduché hry pro nácvik jednoho nebo dvou prvků

do nichž můžeme počítat všechny hry, které procvičují alespoň jeden prvek, který tvoří podstatu hry, ať je to házení, chytání, běh /rychlý start a zastavování/, odpalování míče jakoukoliv formou a konečně i hry, které postupně seznamují hráče se složitými pravidly vlastní pálkované - softballu.

Sem patří - hry k procvičení přesnosti hodů

- hry k procvičení běhu

- hry k procvičení odpalování.

2. Průpravné hry nacvičující současně více prvků a seznamující s pravidly včetně základních herních situací.

Průpravných her je velké množství, zde uvádíme pouze příklady z jednotlivých skupin, které je možno přizpůsobiti místním podmínkám.

a/ soutěž v hodu na cíl, procvičování přesnosti hodů

b/ soutěž k procvičování běhu

c/ soutěž k procvičování odpalování

Příklad soutěže v hodu na cíl

Můžeme hrát v tělocvičně i venku. V tělocvičně může sloužit za cíl žiměnka upevněná na žebřiny či žebřík, gymnastický stůl překlopený na hranu, švédská bedna. Doporučujeme křídou vyznačiti střední kruh, případně zonu dobrého nadhozu. Venku můžeme upravit terč podle stáří dětí atraktivněji, např. nakreslit velkou rukavici. Je možno použít i starší nafukovací matraci, zavěšenou na branku na kopanou, házenou atp.

Nejprve házíme spodním obloukem na kratší vzdálenost, pak hodem vrchem z různých vzdáleností stále se prodlužujících a konečně hodem stranou.

Nejprve házíme z klidového postavení, později okamžitě po přihrávce, sebrání míče ze země přihrávkou spodním obloukem a konečně stranou.

Třemi body hodnotíme zasažení označeného středu terče, dvěma body jiný zásah, včetně tečování a jedním bodem zásah odrazem od země.

Toto hodnocení pokládáme za vhodné, aby hrající si ihned od počátku uvědomovali, že kratší a nízká přihrávka je menší chybou, než přihrání příliš vysoké - přehoz, či mimo cíl vpravo nebo vlevo.

Házení a chytání

Můžeme současně procvičovat formou jednoduchých štafet.

Např.: míč je položen na metě, hráč vybíhá ze zástupu, sbírá míč, hází jej na cíl. Odražený chytá nebo sbírá a znovu jej pokládá na metu. Běží zpět k zástupu a po dotyku rukou vybíhá další.

Obměn štafet je možno vytvořit velký počet podle stáří, počtu hráčů a jejich technické ~~úrovně~~ úrovně. Štafety jsou nutné při nedostatku míčů.

Při dostatečném počtu míčů tak, aby každá dvojice měla jeden, je nejvhodnější organizovat soutěž, která dvojice si v určeném čase dokáže vícekrát přihrát bez chyby a nebo s nejmenším počtem chyb.

Příklad hry k procvičení běhu

Běh na vzdálenost 20 m formou štafet:

a/ obíhání mety ve vzdálenosti 20 m

b/ předávání štafety /míče/ ve vzdálenosti 20 m

c/ vstřícná štafeta

Běh na vzdálenost 20 m na čas

Běh po elipse

Běh po metách rozmístěných jako na hřišti pro softball /kosočtverec

o délce strany 18,30 m/ na čas plynule na druhou metu, pak na třetí metu a nakonec oběh "domů" z domácí mety přes prvou, druhou, třetí na domácí se "šlápnutím - dupnutím" na každou z nich. Doporučujeme vždy dva pokusy a lepší čas ~~zaznamenat~~. Vyhlásit nejlepší běžce na různé mety i nejrychlejšího podle součtu časů běhu na první, druhou, třetí a oběh "domů".

Příklad hry k procvičení odpalování

Při těchto soutěžích doporučujeme použití podstavce.

a/ soutěž o největší počet správně odpálených míčů, např. z deseti pokusů /míč musí být udeřen čistě, stojan nesmí být zasažen/.

b/ soutěž na přesnost odpalu. Nejprve stačí ~~smeř~~ /výseč/, později určujeme cíl. Může to být i hráč v kruhu s úkolem míč chytit. Ostatní chytači stojí už za kruhem. Chytání se nehodnotí, pouze zrychluje hru a zaměstnává větší počet hráčů. Odpal, který prošel kruhem nebo byl chycen či zastaven hráčem, se hodnotí třemi body /hráč nesmí vyšlápnout z kruhu/, totéž metr od kruhu jsou dva body a do dvou metrů od kruhu 1 bod.

c/ soutěž o nejdelší odpal /kam až se míč dokutálí - oceňujeme prudkost a nejlepší úhel dráhy míče, nikoliv výšku/.

Z Metodického dopisu - Softbal začátečníků
Praha 1980

Z časopisů

Lidé a země č. 5 - Třetí půl země - článek k 30 výročí dosažení vrcholu Mt. Everestu od ing. Jiřího Nováka s fotografiemi Petříka a Nováka

Naší přírodou č. 5 - článek Národní park Mount Everest s fotografiemi I. Petříka

Krásy Slovenska č. 5 - celé číslo je věnováno Roháčům u příležitosti 100 let turistiky v této oblasti s bohatým fotografickým materiálem.

Lehká atletika' liga

Návrh kategorií: I. do 11 let hoši a dívky.

II. 11 - 13 let

III. 14 - 15 let

IV. nad 15 let

Návrh disciplín:

I. Běh 50 m, 300 m, skok vysoký, daleký, hod kriket. míčkem

II. Běh 50 m, 50 m pozpátku, 300 m, oba skoky, hod kriket. míčkem

III. Běh 60 m, 100 m, 300 m, 50 m pozpátku, oba skoky, hod kriket.

IV. Běh ~~60x~~ disciplíny jsou stejné

POSEIDON - atletická liga

Barbora Jůzová	10.07.66	P 5, Kotevní 3	54 72 39	SOU
Jana Hájková	02.03.66	P 7, Duk.hrdinů 16	878862	SPŠgraf.
Jan Komínek	22.06.69	P 8, Dolákova 528	8550502	ZDŠ Dolákova
Karel Vašta	08.01.67	P 5, U Blaženky 37	525394	Gymn. Parlář.

Uzávěrka čísla 24.05.1983

Fletcher